

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Warszawa, 27 czerwca 2019 r.

DIH-2.709.12.2019.BS

DECYZJA DIH-2 NR 29/2019

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1930, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 10 maja 2019 r., złożonego przez przedsiębiorcę M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „A” w Krakowie – od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 86/2019 z 29 kwietnia 2019 r., wymierzającej ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego „ekogroszek Skarbek”, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej „świadectwem jakości”.

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 23 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez przedsiębiorcę

M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „A” w Krakowie wraz z aktami sprawy nr WN.8361.72.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej – 13 lutego 2019 r. - działając na podstawie upoważnienia nr WN.8361.72.2019, przeprowadzili kontrolę w składzie opału (...), należącym do przedsiębiorcy M. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą FHU „A” w Krakowie (dalej także: „Strona” lub „Przedsiębiorca”) dotyczącą identyfikacji kontrolowanego przedsiębiorcy oraz obowiązków określonych w art. 6c i art. 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), tj. wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i jego właściwej treści poprzez dokonanie zakupu kontrolnego celem sprawdzenia przekazania każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa.

W toku kontroli przeprowadzonej 13 lutego 2019 r. stwierdzono, że Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe – węgiel kamienny „ekogroszek Skarbek”, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 30 kg, nie wystawiła dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego „ekogroszek Skarbek”.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym: Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

W związku z powyższym, pismem z dnia 29 marca 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczył ją o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Zwrócił się w nim również o przesłanie informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018.

W piśmie z 4 kwietnia 2019 r. Strona poinformowała o działaniach podjętych w celu wyeliminowania ujawnionej nieprawidłowości, przekazała przedmiotowe dane finansowe oraz zwróciła się o odstąpienie od nałożenia kary finansowej. Nie skorzystała natomiast z innych przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw.

Ustalenia w toku kontroli jednoznacznie potwierdziły, iż Strona jako wprowadzająca do obrotu paliwo stałe, jest odpowiedzialna za niewystawienie dla niego świadectwa jakości.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, mając na uwadze przedstawiony wyżej stan prawny i faktyczny, zdecydował o wymierzeniu Stronie administracyjnej kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Ustalając wysokość kary pieniężnej Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił kryteria określone w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i przyjął:

- dotychczasową działalność podmiotu dokonującego naruszenia – od momentu wejścia w życie rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1892) oraz rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U z 2018 r., poz. 1890), Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nie wymierzył Stronie kary pieniężnej z tytułu niewystawiania świadectw jakości paliw stałych,
- wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli – Strona w piśmie z 4 kwietnia 2019 r. przekazała informację o obrocie z działalności paliw stałych w 2018 r., co zostało uwzględnione przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej.

Ponadto, Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odniósł się do wniosku Strony z 4 kwietnia 2019 r. i nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. nie są łącznie spełnione pomimo zaprzestania przez Stronę naruszania prawa, wagi stwierdzonego naruszenia nie uznał za znikomą.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 29 kwietnia 2019 r., wydał decyzję nr 86/2019 nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości.

Pismem z 10 maja 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o jej uchylenie i zamianę jej na pouczenie bez nakładania grzywny finansowej.

W uzasadnieniu odwołania, Strona wskazała, iż w dniu kontroli była nieobecna, wobec czego obsługą klientów zajmował się pracownik, który nie dopełnił swoich obowiązków i nie wystawił świadectwa jakości, sytuacja ta miała charakter jednostkowy, a brak wydania świadectwa jakości dla 30 kg węgla jest przypadkiem naruszenia prawa o znikomej wadze. Wskazała również, że pracownicy zostali poinstruowani, przeprowadzono szkolenie i wdrożono system zapobiegający takim praktykom, a zapłacenie kary w wysokości 10 000 zł spowoduje u niej ciężkie braki finansowe.

Przy piśmie z 23 maja 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z aktami sprawy nr WN.8361.72.2019.

Pismem z 4 czerwca 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalili i stwierdzili:

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ww. ustawy.

Odnosząc się do treści odwołania z 10 maja 2019 r., wypada wyjaśnić, iż z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu.

Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Prezes UOKiK opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 13 lutego 2019 r. (nr WN.8361.72.2019). Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż Kontrolowany wprowadzając do obrotu paliwo stałe – węgiel kamienny „ekogroszek Skarbek”, stanowiące przedmiot zakupu kontrolnego 13 lutego 2019 r., dokonanej przez Inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie w ilości 30 kg nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym Przedsiębiorca

w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej "świadectwem jakości".

Zgodnie z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Należy podkreślić, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w wyżej przytoczonych przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i niejako automatyczny oraz jest niezależna od winy Strony, działań innych osób lub okoliczności popełnienia czynu, co oznacza, że kara pieniężna jest skutkiem zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Nie można zatem uznać wyjaśnień Strony znajdujących się w odwołaniu od decyzji z 10 maja 2019 r. iż w dniu kontroli była nieobecna, wobec czego obsługą klientów zajmował się pracownik, który nie dopełnił swoich obowiązków i nie wystawił świadectwa jakości, sytuacja ta miała charakter jednostkowy. Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego.

Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione w celu zapewnienia kupującemu kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. Strona ma obowiązek wystawiać świadectwo jakości przy każdej sprzedaży paliwa stałego, niezależnie od jego ilości, nabywanej przez kupującego. Tym samym, fakt niewystawienia świadectwa jakości dla 30 kg paliwa stałego, nie wpływa w niniejszej sprawie na zmniejszenie wagi naruszenia przez stronę prawa. Ponadto, nieobecność Strony w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej oraz nieodpowiednie przygotowanie jej pracowników do obsługi klientów, nie może odbywać się ze szkodą dla nich oraz być okolicznością łagodzącą dla stwierdzonej w toku kontroli nieprawidłowości. Należy podkreślić, iż prowadzenie działalności gospodarczej zobowiązuje Przedsiębiorcę do znajomości przepisów prawa. W związku z powyższym Prezes UOKiK nie widzi możliwości zastosowania art. 189f §2 Kpa.

W ocenie Prezesa UOKiK, o znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych były przekazane konsumentom, ale ich sposób wypełnienia był niepełny, nieprecyzyjny etc. Natomiast z całą mocą należy stwierdzić, iż nie dotyczy

to sytuacji, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wydawane wcale, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów.

Tym samym Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej i zastosowania pouczenia z uwagi na fakt, że pouczenie nie pozwoli na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi, jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z 19 marca 2018 r.).

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż kara finansowa spowoduje u niej ciężkie braki finansowe, należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej nałożył na Stronę karę minimalną określoną przepisami tj. 10 000 zł, biorąc pod uwagę informacje przekazane przez Kontrolowanego wraz z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa ustalono na kwotę nie przekraczającą 200 000 zł, organ wymierzył karę, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10 000 zł oraz nie większa niż 25 000 zł.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż zapłacenie kary 10 000 zł spowoduje u niej ciężkie braki finansowe, należy stwierdzić co następuje. Organ drugiej instancji informuje, że kwestia sytuacji materialnej Strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Małopolskiego WIIH wymiarze.

Jednocześnie, w odniesieniu do powyższego, Prezes UOKiK informuje, iż zastosowanie w niniejszym przypadku znajdzie art. 189k Kpa. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną (tu: Małopolski WIIH), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Konkludując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony z 10 maja 2019 r., nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji nr 86/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 29 kwietnia 2019 r., sygn. WN.8361.72.2019, nakładającej na ww. przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za niewystawianie, wbrew obowiązkowi z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie, świadectw jakości. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;

- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sędowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Łagodzińska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/